

Predikan i Kyrkhults kyrka 2012 av Tobias Bäckström

Söndag efter jul

”Guds barn”

2 Mos 1:15-21

2 Tim 3:14-15

Mark 10:13-16

Ps: 112, 41, 127, 117

Det finns ett ordspråk som säger att den kloke undervisar barnen medan den vise lyssnar på dem. Och dagens evangelium handlar om just detta: här är barnen förebilden, ja, egentligen mer än en förebild. Barnen är själva normen för hur vi måste bli för att kunna komma in i Guds rike. Vi måste ta emot Guds rike ”som ett barn”.

Jesus vänder upp och ner på våra värderingar. Det som vi människor tycker är viktigt och eftersträvansvärt sätter han ofta sist i prioriteringslistan. ”Den störste bland er skall vara som den yngste, och den som är ledare skall vara som tjänaren”¹ säger han vid ett tillfälle till lärjungarna när de bråkar om vem av den som var störst. Och vid ett annat tillfälle tar han fram ett barn och säger: ”Den som tar emot ett sådant barn i mitt namn tar emot mig.”

När Jesus ställer ett barn i centrum så utmanar han vår föreställningsvärld. I Guds rike gäller den upp och ner vända världen. Visserligen är vårt samhälle på många sätt mer barnvänligt än det som lärjungarna levde i. Men fortfarande är det så att vi betraktar barndomen som en övergångsfas som ska tas igenom, inte som ett mål i sig. Barndomen är en förberedelse för det riktiga livet som börjar när man är vuxen. Och det vi kan se i vår tid är ju att barn slutar leka allt längre ner i åldrarna, man härmar vuxenvärlden tidigt.

Men nu ska vi fundera lite över *varför* barnet är mönstret för oss. Vad är det för speciellt med ett barn som vi vuxna har missat? Det finns flera aspekter att lyfta fram.

En sak är att barn utvecklas hela tiden. Barn är inte färdiga. Barn växer och mognar. Men vi är inte heller färdiga. Vi får inte börja tänka att nu har vi inget mer att lära, vi har kommit så långt man kan komma. När det gäller växandet i Guds rike så blir vi aldrig färdiga. Det finns alltid mer att upptäcka och mer att lära. Under hela livet går vi helgelsens väg där vi blir mer och mer Kristuslika. Och den vägen blir vi inte färdiga med. Den som tror att han är färdig, stagnerar. Den som tror att han är färdig upphör att fortsätta vandra på vägen till Guds rike. Då behöver man höra: ”bli som ett barn”.

En annan sak är att barn står i *beroendeförhållande* till sina föräldrar och andra vuxna. Barn är inte oberoende. Här har vi mycket att lära. Mycket av vår strävan handlar om att bli oberoende av andra. Vi vill kunna stå på egna ben. Vi vill vara självständiga.

Men när det gäller Gud så kan vi inte vara oberoende. Våra första föräldrar ville just detta, därför åt de av frukten från kunskapens träd. Och vi vet ju hur det gick, utanför paradiset lustgård var de visserligen ”oberoende” av Gud, men de fick det inte bättre!

---

¹ Luk 22:26

Precis som ett litet barn är fullständigt beroende av sina föräldrar så är vi beroende av Gud.

En tredje sak berör själva tron. Tron är ju *relation*. Men vi har lätt att intellektualisera tron. Tron riskerar att stanna i hjärnan istället för att komma till hjärtat. Här är små barns förhållande till föräldrar ett föredöme. De tar relationen för given och försöker inte analysera den eller ens förstå den. Barn känner tillit till sina föräldrar alldeles per automatik. När det gäller Gud så behöver vi inte begripa allt. Vi får lita på honom ändå, han är ändå vår far.

Det finns många idag som vänder evangeliet ryggen. Kanske är det för att evangeliet är för banalt. Det går inte att tro som ett barn, det skulle vara under mångas värdighet. Man anser sig vara förmer. Man vill vara oberoende och självständig. Men då har man inte förstått hur underbart evangeliet är. Vi behöver inte prestera något märkvärdigt. Vi behöver inte vara duktiga och intelligenta. Vi behöver inte vara starka och oberoende. Vi behöver bara bli som barn.

”Den som inte tar emot Guds rike som ett barn”. Den meningen kan tolkas på mer än ett sätt. Den skulle också kunna läsas: ”den som inte tar emot Guds rike som man tar emot ett barn.” Och när det gäller verser i bibeln som kan översättas på mer än ett sätt så tror jag att det ligger en sanning i båda sätten. Enligt detta sätt att tolka handlar det inte om att vi ska bli barn utan att Guds rike ska tas emot på samma sätt som vi tar emot ett barn. Det finns en hemlig samhörighet mellan Guds rike och barnet.

Tidigare i Markus evangelium har Jesus ställt ett barn framför sig och sagt: ”Den som tar emot sådant barn i mitt namn tar emot mig.” Han säger inte: ”Den som tar emot en kung tar emot mig.” Eller en president, eller en präst, eller en profet. Nej, han väljer ut just den som står längst ner på skalan. Kanske var det ett hemlöst gatubarn som han lyfte fram: ”Den som tar emot sådant barn i mitt namn tar emot mig.”

Det finns likheter mellan Jesus och ett barn, något tidigare i Markus så säger han: ”Människosonen skall överlämnas i människors händer”. Det han säger är ungefär: jag kommer att bli utlämnad till andra människors godtycke. Det sker när Jesus blir gripen, förhörd, misshandlad och korsfäst. Han försvarar sig inte utan finner sig i att vara totalt i händerna på dem som har makten över honom. Därför kunde han också känna igen sig i barnets situation.

Vi är alla Guds barn. Vi behöver inte förstå allt, vi behöver inte vara duktiga och oberoende. Vi får komma till Gud även när vi misslyckas. Som barn behöver vi inte förtjäna något hos Gud utan får vara precis sådana som vi är.